

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacer Recessus Sive Exercitia Spiritualia Ad Mentem &
Methodum S. P. Ignatii**

Nepveu, François

Ingolstadii, 1701

VD18 12305014

Meditatio XVI. De Circumcisione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59599](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59599)

DIES SEXTUS.

CONTINUATIO

VIRTUTUM,

*Vitæ latentis IESV**Christi.*

MEDITATIO XVI.

De Circumcisione.

PUNCTUM I.

*De Mortificatione Christi in
sua Circumcisione.*

CONSIDERA: mortificationem veram, geminam complecti afflictionem; corporis alteram, alteram animi sive spiritûs. Oportet affligere corpus, ut aliquid toleret. Oportet subigere spiritum, ut sibi vim inferat. Utramque Filius DEI in sua Circumcisione mirum in modum exercuit.

I. Ma-

I. Maximum fanè dolorem Ser-
vatori nostro, multas ob causas,
Circumcisio attulit: erat enim æta-
te tenera, complexione delicata;
tempus præterea iniquum, & per-
quam frigidum; & quia habebat
perfectissimam rerum cognitio-
nem, non poterat non gravissimè
sentire tam crudelis operationis
violentiam. Nihilominus Filius
DEI tam magnam afflictionem,
majori animi ardore, & volupta-
te amplexus est. Voluit nempe
ab ipso vitæ suæ exordio pati. Nec
à seipso impetrare poterat, ut ex-
spectaret tempus Passionis, & san-
guinis sui effundendi: citiùs lon-
gè demonstrandus ipsi erat suus in
Patrem & homines amor. An tu
quid simile ipsius causâ præstas?
Minima molestia bilem, & stoma-
chum tibi movet. Prò ignaviam!
JESUS Christus nondum octidu-
um in Mundo exegit, & jam desi-
deriò ardet, pro te patiendi: Tu
post tot vitæ annos, quid pro ipso
tolerâsti? II.

II. Circumcisio erat ceremonia valde dura, & aspera, à qua Mundi Redemptor summopere abhorre debuisse. Nam non solum cum reliquo hominum genere ipsum confudit, sed etiam peccatoribus immiscuit. In reliquis quidem vitæ suæ Mysteriis verè apparuit debilis, pauper, infirmus, & doloribus subjectus: in hoc autem etiam comparuit ut peccator; quia illud remedium admisit, quod infamem peccati characterem supponit. Interim, cum minimè esset obligatus, submisit se rigori & humilitati hujus ceremoniæ propter nos, neglectis omnibus motivis, & rationibus, quæ, ab hujus legis observatione, ipsum exemerant; & superatis generosè obstaculis, quæ ejus executionem difficilem reddere poterant, vim sibi intulit eò usque, ut etiam similitudinem peccatoris pro nobis assumeret. Hæc Servatoris humilitas an non superbix nostræ ruborem

borem inquit? Insolens omnino est, & omni admiratione dignum, inquit S. Bernardus, Christum JESUM, qui Sanctus Sanctorum est, voluisse videri peccatorem; & nos, qui peccatores sumus, velle haberi Sanctos. JESUS hoc nomen, & Servatoris dignitatem patiendi sibi comparavit; & nos volumus æternæ salutis gloriam mercari sine ullo laboris, aut doloris pretio.

PUNCTUM II.

Mortificatio Christi motivum, & forma debet esse nostra.

CONSIDERA: obligatum te esse imitari Christi Mortificationem in sua Circumcisione. Cùm enim ipse propter te submiserit se rigidæ huic ceremoniæ, optimo factè jure meretur, ut tu quoque aliquid propter ipsum sustineas. Nolim autem existimes: te ad id tènèri

tenêri solo grati animi titulo, quem ipsi exhibere debes. Tua te propria utilitas eò impellit. Si enim per dolores circumcissionis, ut jam diximus, JESUS Christus nomen, honorémque Servatoris fortitus est, sanè eadem tibi afflictionis via calcanda erit, si quidem ad aternæ felicitatis portum pertinere cupias.

I. Ipsum peccatoris nomen te commonet, ut aliquid exemplò JESU Christi feras. Ipse dolores circumcissionis sustinuit, quòd corpus ipsius similitudinem, non characterem peccati gereret: tu, qui toties tibi peccati characterem impressisti, nihil toleres, quo illud obliteres, & corpus tuum castiges, fomitem & instrumentum tuæ malitiæ? Quid est Peccator, nisi homo ad pœnitentiam natus? inquit Tertullianus. Hoc est, ut toleret, ut sensus suos compescat, ut carnem tuam cruci affigat; in hoc enim Pœnitentia consistit. Ita-

ne

Meditatio Decima Sexta. 191

ne tu hoc ipsum factitasti? nihil minus. Aliquot preces, vagô animô & sine attentione deperata, apud te pœnitentiæ locum occupant. His DEO oblatis, innumerabilium peccatorum debitum expungere te putas. Quis, obsecro, abusus? Si ista sufficiunt; deceperunt nos Sancti, qui longè aliam agenda pœnitentiæ normam nobis dictârunt. Imò deceperunt se ipsos, postquam obstrictos se crediderunt ad obeunda his dissimilia pœnitentiæ opera.

II. Mortificatio te obligat, ut tibi ipsi violentiam inferas. Huic obligationi necessariò obtemperandum est: nisi id feceris, excides æterna salute, & toto cœlo aberrabis. Hæc veritas, toties auctoritate S. Evangelii roborata, adimit omnem dubitandi locum. Habes immoderatos animi motus, quos domes: habes plura, eaque difficilia, quibus ex officio satisfacias: habes occasiones lubricas & peri-

periculosas, quas evites. His omnibus quo modo rectè perfungèris, nisi continuam tui custodiam geras; nisi prava cordis tui desideria reprimas; nisi, ut verbo absolvam, constantem tibi ipsi vim inferas? Quæ igitur, & quanta fuit hucusque tua cœcitas? Cùm quis te commonuit, ut majori studiò ad salutis & perfectionis tuæ curam incumberes; legitimæ excusationis scutum te objicere credidisti, quādo ita te defendisti: durum hoc nimis, & violentiâ plenum est, quam quis semper contra se ipsum exercere cogeretur. Et tamen hæc ipsa verissima, & solida ratio est, quæ id tibi, ut præstares, vel maximè persuadere deberet. Fides enim ipsa nos instruit, & docet: Regnum Cœlorum vim pati, & violentos rapere illud.

Age, percepistine, quid mortificatio sit, quàmque ad salutem necessaria? Intellexisti, ad quid hæc virtus te obliget? Erubescere,

& totus in ruborem abi, quòd tam delicatus, tamque ignavus fueris. Deplora modicam fidem tuam, & time, ne, cum in partem dolorum Christi circumcisi venire nolis, etiam ipsius meritís, & gratiâ Redemptoris excidas, qui uti patiendo hoc nomen comparavit, ita tu, nisi cum ipso patiaris, illius fructum nunquam assequêris. Hoc est, mi amantissime Servator, ad quod constitui totis viribus anhelare. Sed quia nota est tibi imbecillitas mea, præsertim cum mihi contra me ipsum pugnandum est; & quia scis, neminem odisse carnem suam, nisi tu tam sanctum odium ipsi inspiraveris; rogo te per sanguinem, quem pro me hodie, etiam adhuc infans, tanta animi magnitudine profudisti; erige animû meum, & tuò exemplô confirma. Rogo te per sacratissimum Nomen JESU, & hanc Servatoris dignationem, quam pretiô Sanguinis tui acquisivisti; redde me participem

I fru-

fructuum illius, communicando
mecum tuos dolores.

*Qui Christi sunt, carnem suam
crucifixerunt cum vitiis & con-
cupiscentiis. Gal. 15.*

*Si secundum carnem vixeritis,
moriemini; si autem spiritu facta
carnis mortificaveritis, vivetis.
Rom. 8.*

*Mortificate ergo membra ve-
stra, qua sunt super terram.
Joan. 5.*

*Semper mortificationem JESU
in corpore nostro circumferentes,
ut & vita JESU manifestetur in
corporibus nostris, 2. Cor. c. 4.*

MEDITATIO XVII.

De fuga JESU Christi in
Ægyptum,
Aut

De perfecta resignatio-
ne in Providentiam Divinam.

PUN-